

We horen het vaak dezer dagen maar het is ook zo, het jaar is weeral voorbij en dat ging razendsnel. Het is die tijd van het jaar dat we terugkijken op wat voorbij is, plannen maken voor wat komt en meestal goede voornemens formuleren. Het is ook die tijd van het jaar dat onze weldoeners traditioneel een jaarverslag ontvangen waarin we vertellen van het reilen en zeilen op 'den hof', zoals we de plek hier ook noemen, en het wel en wee van onze bewonertjes. Dit keer gooien we het eens over een andere boeg... en wel hierom.

In oktober kreeg ik de vraag van Marlies De Groof, studente van het Sint Joris Instituut te Bazel of ze een interview mocht komen afnemen in het kader van haar eindwerk voor het vak Nederlands Taalvaardigheid.. De neerslag ervan zou een krantenartikel worden voor de schoolkrant.

Met haar interview illustreert ze mooi hoe het allemaal begon en wat zoal de dagelijkse beslommeringen en zorgen zijn bij Allemaal Poezen. Ikzelf vind dat Marlies er een erg geslaagd artikel van gemaakt heeft en dat was ook het oordeel van haar leerkracht die het 39,5/40 quoteerde. Ik maakte me de bedenking dat het misschien wel een leuk idee zou zijn om het met u allen te delen. Zo gezegd, zo gedaan dus en in wat volgt nemen we u mee in ons verhaal.

Een klein paradijs voor poezen in Kruibeke

Door Marlies De Groof 4Wa

Al 30 jaar lang zet Lucretia Dierckxsens zich met hart en ziel in voor achtergelaten katten. Haar missie is een tweede kans creëren voor deze dieren. In haar poezenopvang "vzw Allemaal Poezen" krijgen de poezen alle verzorging en aandacht die ze nodig hebben in afwachting van hun nieuwe baasje.

Wanneer startte u met het poezenverblijf "vzw Allemaal Poezen"?

In 2001, 16 jaar geleden. Ik woonde toen nog in Antwerpen, maar aan onze hoeve in Kruibeke was een stal die we volledig hebben laten renoveren en waaraan we ook onmiddellijk een buitenren hebben laten maken.

In het Nieuwsblad verscheen er een artikel over u. Ik las dat u eten bracht aan de achtergelaten katten in de haven van Antwerpen. Hebben die diertjes ook een plaats in de opvang gekregen?

Ja, zo is het eigenlijk allemaal begonnen. In de haven van Antwerpen maakte ik elke zondag een voedertoeper voor de achtergelaten katten. Ik ging ook de wilde katten vangen om te laten steriliseren en nadien terug uit te zetten. Veel katten waren ontzettend bang en lieten zich moeilijk vangen. Om die katten te vinden moest ik afspraken maken met de dokwerkers die de katten wisten zitten. De katten waarvan ik wist dat ze er niet konden blijven, omdat er in de buurt geen eten te vinden was, die wilde ik niet naar een groot asiel brengen, omdat het risico bestond dat ze zouden worden geëuthanaseerd. Daarom startte ik mijn eigen opvang en bracht die poezen hierheen.

Wat is het verschil tussen een poezenopvang en een asiel?

Het grote verschil met een asiel is dat bij onze opvang de katten die niet kunnen worden geplaatst bij een nieuwe thuis, omdat ze te oud, te bang of chronisch ziek zijn, gewoon op het domein blijven. Ik laat ze NOOIT euthanaseren. Als ik dat moet doen, dan stop ik ermee, dat kan ik niet. Wij doen ons best om elk katje in leven te houden.

Dat kunnen ze in een asiel niet, dat is onmogelijk. Daar krijgen ze soms massaal veel katten binnen. Doordat een asiel geld krijgt van een aantal gemeenten, mogen zij geen katten weigeren.

U heeft waarschijnlijk ook al poezen moeten weigeren?

Ja. In het begin nam ik alle katten aan, maar dan zat ik met een grote overschot aan poezen die ik niet kon plaatsen. Zo had ik er op een gegeven moment 70 op het domein die ik niet kon plaatsen. Dat is gewoon te veel. De poezen zelf krijgen er stress van en dat wil ik voorkomen. Nu pas ik op met wat ik aanneem, zodat ik niet meer dan 50 niet plaatsbare poezen heb. Ik probeer wel altijd om voor de mensen een oplossing te vinden. Ik geef mensen raad en begeleid ze om zelf hun kat te kunnen bijhouden, bijvoorbeeld wanneer ze verhuizen.

Hoeveel katten zitten er momenteel in de opvang?

Allemaal samen, zowel plaatsbare als niet plaatsbare, heb ik er ongeveer een 100-tal. In de zomer stijgt dit iets met de kittens die er bijkomen en in de winter daalt dit aantal een beetje.

Hoe lang spendeert u elke dag aan de verzorging van de poezen?

Ik sta op om 10 over 6 's morgens en werk tot half 8 's avonds. Ik ben daar een hele dag mee bezig: eten geven, verzorgen, heel veel kuisen, maar ik krijg ook enorm veel telefoontjes en dat is soms vervelend omdat mijn werkzaamheden constant onderbroken worden. Er komt heel wat bij kijken. Maar als je een echte dierenvriend bent zoals ik, dan komt dat vanuit uw binnenste. Dat doe je alleen als je een hart voor dieren hebt, anders hou je dat niet vol. Ik word stilaan ouder en dat is allemaal niet meer zo simpel, maar ik probeer het toch nog vol te houden. Voor mij is dat mijn leven.

Opgepast voor de poezen!
Verkeersbord geplaatst door ex-
burgemeester Denert

Zoals u net vertelt en ook in het artikel zegt u dat de zorg voor zoveel dieren zwaar is. Kan u rekenen op een aantal helpers?

Ja, 's morgens van 9u tot 12u komen er vrijwilligers. Die zijn moeilijk te vinden, want ze worden ten eerste niet betaald en menigen worden het bovendien snel beu. Gelukkig kan ik rekenen op enkele trouwe vrijwilligers die mij helpen om alles netjes te houden.

Op de website staat dat de vzw Allemaal Poezen jaarlijks bemiddelt voor ongeveer 280 poezen, katers en kittens. Dat is een groot aantal en dat kost handenvol geld, nietwaar?

Absoluut en dat is een heel groot probleem. Sinds de gemeente Kruibeke het afvangen van katten laat gebeuren door een grote onderneming, werd ik letterlijk aan de kant gezet. De vergoeding die ik tot dan toe ontving voor sterilisatie en castratie werd, ondanks dat ik nog steeds veel achtergelaten katten van de gemeente opvang, afgeschaft. Dat was een zware dobber en dat doet pijn om na 15 jaar zonder vergoeding voor al het werk dat ik deed, op die manier 'bedankt' te worden. Ik moet elke euro twee keer omdraaien. Gelukkig kan ik rekenen op mensen die mij steunen. Ik heb twee soorten sponsors: leden die jaarlijks een storting doen en het peter- en meterschap van de niet plaatsbare poezen. Je wordt dan meter of peter van een katje dat je zelf kan kiezen en betaalt hiervoor maandelijks een kleine bijdrage voor de aankoop van eten en medicijnen. Bij een adoptie vraag ik een bijdrage voor gemaakte medische kosten. Maar eigenlijk vraag ik te weinig voor een adoptiekat die gechipt, gesteriliseerd en ingeënt is. Ik vrees dat ik in de toekomst mijn prijzen ga moeten aanpassen. Maar bij mij komt de poes op de eerste plaats, zelfs al is dat voor mij financieel heel moeilijk. Ik ga er altijd voor zorgen dat ik de kat kan redden. Daar draait het om, katjes redden.

“Als je een echte dierenvriend bent zoals ik, dan doe je dat vanuit je hart.”

Vanwaar die grote liefde voor katten?

Nu ga ik een heel raar antwoord geven (lacht). Eigenlijk heb ik niet speciaal een liefde voor katten of voor honden of paarden of konijnen. Mijn grootste missie is om miserie op te lossen. Ik had even goed in Afrika kunnen zitten om kinderen te helpen. Ik wil gewoon iets doen om te

helpen. Doordat ik met katten begonnen ben in de haven van Antwerpen, ben ik hiermee verder gegaan. Ik kies ook uitsluitend voor katten omdat ik vind als je iets doet en je wilt het goed doen, dan moet je je op één ding toespitsen.

Kan u een anekdote vertellen die u altijd zal bijblijven?

Wel, het is eigenlijk geen anekdote, maar wel een droevig verhaal. Onlangs werd hier een katje binnengebracht, graatmager. Nadat zijn baasje was gestorven, werd het beestje door de dochter aan zijn lot overgelaten. Vijf maanden lang had het rondgezworven voordat het uiteindelijk bij iemand terecht was gekomen. Na een tijd was die mevrouw de kat beu en werd het beestje over de schutting gegooid. Deze tragedie vond plaats op slechts luttele minuten hier vandaan. Het katje is als een wrak hier binnengekomen. Ik heb het nog drie maanden in leven kunnen houden, maar uiteindelijk heb ik het diertje moeten laten inslapen. Ik heb alles geprobeerd, maar het was tevergeefs. De nieren waren volledig aangetast.

Lucretia heeft nog heel veel ongelooflijke verhalen. Ze geeft mij een aantal jaarverslagen mee waarin ze allemaal zijn neergeschreven. Ook op haar website, www.allemaalpoezen.net, kan men de verslagen lezen.

Heeft u al poezen gehad die werden teruggebracht omdat het niet klikte met hun nieuwe baasje?

Ja, ik zeg ook tegen de mensen als ze buiten gaan met een poes dat ze zich absoluut niet moeten generen als het niet gaat. Als het niet klikt, dan komt de kat gewoon terug, want iedereen moet tevreden zijn. De mensen krijgen dan hun geld terug of ze kiezen een andere poes. Voor ik een poes plaats, praat ik met de mensen. Ik probeer aan te voelen wat ze willen en wat ze van een kat verwachten. Voor mij is het belangrijkste dat ik de juiste poes op de juiste plaats zet. En meestal lukt mij dat, ik sta hiervoor bekend. Blijkbaar wordt dat doorgezegd, want ik maak geen reclame en toch komen ze van heinde en verre naar mij voor een poes. Als ik weet dat ik iemand de juiste kat aan de hand heb gedaan, dat doet mij goed, dat doet mij opleven. Want ik moet emotioneel heel veel verwerken en dat maakt het zwaar.

Zijn er nog plannen naar de toekomst toe voor het verblijf?

Ik maakte mij zorgen over de toekomst van de poezen wanneer ik niet meer voor hen zal kunnen zorgen.

Lucretia in de ren van de adopteerbare katten.

Maar onlangs heb ik een fantastisch voorstel gekregen van iemand. Zij zou de poezen verder willen verzorgen en dit gecombineerd met een nieuw project van de overheid waarbij men oudere kansarmen één maal per week in de watten legt. De hoeve zou zodanig worden ingericht dat men per dag acht ouderen kan ontvangen. Dit vind ik dus geweldig en als we dan nog genoeg centjes over hebben, dan zou ik ervoor zorgen dat die mensen nog iets meekrijgen zodanig dat ze in de week ook nog iets lekkers kunnen kopen. Als ik dat nog kan verwezenlijken, dan kan ik met een gerust gemoed mijn “kopke” neerleggen.

Op het einde van het interview krijg ik nog een uitgebreide rondleiding doorheen de poezenopvang. Ik ben onder de indruk. Alles is perfect georganiseerd, poezen en katers die net zijn aangekomen worden enkele dagen in quarantaine gezet, zodat ze rustig kunnen wennen aan de omgeving. Ook voor de kittens zijn er afzonderlijke plaatsen voorzien. De poezen die wachten op een nieuw baasje kunnen naar hartenlust ravotten en luieren in de buitenren. In de schuur, volledig ingericht op maat van de poezen, krijgen ze eten en kunnen ze slapen.

Je zult altijd geluk hebben als je weet hoe vriendschap te sluiten met vreemde katten.

Antieke spreuk

Onze allerbeste wensen voor een schitterend 2018

